

Psalm 4 – Oudejaarsavond 2015: “Wie maakt ons gelukkig?”.

Orde van dienst:

Votum en zegen

Psalm 63: 1

Gebed

Lezen: Psalm 4

Zingen: GK Psalm 4

Preek

Psalm 16 uit Psalmen voor nu.

Terugblik:

*Overleden - lezen 1 Kor 15, delen uit vers 1 – 5, vers 19-20

Zingen: Psalm 27: 7

*Gedoopt - Lezen: Psalm 105: 7-9

Zingen: Lied 348: 6

*Belijdenis – Lezen: Psalm 1: 1-3

Zingen: Psalm 25: 2 en 7

Gebed

collecte

NLB 416 Ga met God

Zegen.

Inleiding: We lezen een psalm van David.

Een avondpsalm.

Een klaagpsalm.

Dat mag blijkbaar: je verdriet, je roep om recht, bij God neerleggen. Omdat het leven gewoon niet altijd eerlijk is. Een klaagpsalm.

Een psalm waar ook een vraag in staat.

Een vraag, die in ieder mensenhart leeft: “Wie maakt ons gelukkig?”.

Preek:

In de laatste dagen van het jaar kijken we vaak terug: wat is er allemaal gebeurd?.

Het jaarnaal geeft een jaaroverzicht. We zien het hele jaar weer voorbij komen.

En je denkt: “Wat is er toch weer veel gebeurd!”.

We kiezen ook de sportman en de sportvrouw van het jaar.

Weet u nog wie dat waren?

Sportman van het jaar is Sjinkie Knegt. Shorttracker.

En sportvrouw?

Ja, Daphne Schippers. Zilver op de 100 meter en goud op de 200 meter sprint op de WK.

Welk woord zou dit jaar het beste samenvatten?

Het woordje “crisis”?

Of het woord “vluchteling”?

Het woordje “angst”?

Zoals we zongen uit psalm 4: “Ik hoor hoe velen angstig vragen: ‘Wie zal het goede ons doen zien?’”.

Het is een angstige vraag van veel vluchtelingen.

Maar ook onze vraag, als we kijken naar de aanslagen, de wreedheid van IS, het milieu, neergeschoten vliegtuigen, overstromingen....

“Ik hoor hoe velen angstig vragen”. “Angst”.

Nu hoeft angst niet zo slecht te zijn.

Het is goed om angst voor vuur te hebben, zodat je er niet mee gaat spelen of zomaar een brandend huis binnenloopt.

Angst kan beschermen.

Maar angst kan ook bevangen. Moed ontnemen. Radeloos maken. Verlammen.

Wat doet het met David?

Nou, kijk maar naar het slot van de psalm: "In vrede leg ik mij neer en meteen slaap ik in".

Bij snarenspeel zelfs.

Daar kun je jaloers op zijn.

Want hoe vaak kun je nou in dit leven rustig inslapen?

Soms lig je zelfs uren wakker. Als je ziek bent. Als je je werk kwijt bent. Als je al die vluchtelingen ziet en de spanningen in de wereld. Als je je man of vrouw kwijt bent.

Meteen inslapen, ja, dat is meer iets voor kinderen.

Kinderen, die nog geen zorgen kennen.

Die breng je naar bed. Je bidt met ze. Vertelt een verhaaltje. En nog voor het uit is, liggen ze met hun ogen dicht. Ze slapen al. Zo gaat dat met kinderen. Zo heerlijk zorgeloos nog.

Maar David is een volwassen man. En toch slaapt hij in als een kind.

Hoe kan dat?

Wat is zijn geheim?

Ja, dat lijkt een makkelijke vraag.

We hebben de psalm gelezen en we zitten in de kerk.

Dat is dus een makkie: Davids geheim is God!

We zouden nu dus "amen" kunnen zeggen en naar huis gaan. Naar de oliebollen en het vuurwerk.

Ja, en toch: dit is te makkelijk. Dit antwoord geef je niet zomaar even.

Want als je dit antwoord te snel geeft, ken je het leven niet.

En tegelijk: als je geen antwoord hebt, ken je God niet.

Want wanneer geeft David dit antwoord?

In een tijd waarin hij wordt opgejaagd. Bespot.

Er zijn mensen, die hem te schande maken. Belagen. En David is bang.

Misschien in de tijd, dat hij door zijn eigen zoon Absalom werd achtervolgd. Absalom, die zijn vader wil doden. Van de troon stoten. En David vlucht.

Stel je voor: vluchten voor je eigen kind. Je zoon, die je als kind naar bed bracht.

Wat een pijn!

En David schreeuwt naar zijn God in de hemel: "Antwoord mij als ik roep, God die mij recht doet. Geef mij ruimte als ik belaagd word, wees genadig, hoor mijn gebed!".

Wat bedoelt David?

Met "God die mij recht doet".

Bedoelt hij, dat hij recht heeft op de troon? Recht op een mooi leventje? Recht op God?

Nee, juist andersom.

David weet, dat hij nergens recht op heeft. Ook niet op de troon. En zeker niet op God. Dat heeft David wel afgeleerd in zijn leven: dat je als zondaar ergens recht op zou hebben.

Hij heeft de vrouw van zijn vriend gestolen. Bathseba.

Hij was zelf een moordenaar van die vriend geworden. Uriah.

Hij heeft nergens recht op.

Vandaar dat woordje "genade": "wees mij genadig".

God die mij recht doet: dat is, dat je weet, geloven mag, dat jouw recht bij God geborgen is.

Zoals alles in jouw leven in de genade van God geborgen ligt.

David bedoelt: "Ik heb niets. Hij heeft alles. En alles wat ik ben, ben ik door hem. Zijn vergeving gaf mij steeds weer ruimte. Hij gaf mij een troon. Zijn genade is de zon, die vruchten in mijn leven lieten groeien. Hij weet wat het is, dat je in je leven alles hebt verspeeld en dat je toch verder mag leven. Hij roept tot God: "Wees genadig en hoor mijn gebed".

"Wie maakt ons gelukkig?".

Die vraag leeft in ieder mensenhart.

En het antwoord is waar: alleen jouw Schepper kan je het geluk geven waar je voor geschapen bent. Hij is God.

Maar tegelijk: wat kan het moeilijk zijn om daarop te wachten!

Om te erkennen, dat je er geen recht op hebt.

Te wachten. Soms jarenlang.

Soms zelfs pas tot na dit leven.

Want Hij is niet verplicht om te genezen. Niet verplicht om jou geluk te geven.

Ja, dit lijkt misschien heel onzeker, als ik het zo zeg.

Maar dat is het niet.

Want tegelijk mag je weten, dat de HERE jou graag genadig wil zijn.

Je bent zijn kind.

Hij wil je graag gelukkig maken.

Kijk maar!

Hij laat zelfs zijn eigen zoon sterven aan een kruis om jou te verlossen uit de machten van kwaad en dood. Hij trekt je uit de duisternis en wil je laten leven in het licht. Hij gaat je een paradijs geven.

Hij wil je een veel groter geluk geven dan welvaart of een bloeiende economie.

En dat is ook onze zekerheid voor het nieuwe jaar: God zelf.

Zijn genade voor jou.....

In vrede mag je dit nieuwe jaar binnengaan, want Hij laat je wonen in een vertrouwd en veilig huis. Hij laat je wonen in zijn hart.

Dat geeft de diepste rust: door Jezus mag je weten, dat je mag wonen in zijn hart.

Dat maakt deze klagpsalm ook tegelijk tot een uitdagende psalm.

Er zit een uitdaging in.

Déze uitdaging: heb je zoveel vertrouwen in God, dat je, als je er alleen met hem voor komt te staan, dat je dat kunt?

Dat je vreugde in je hart ervaart als je weet, dat God het licht van zijn gezicht over je laat schijnen. Dat Hij naar je kijkt en glimlacht.

Kun je dat zeggen: "In u vindt mijn hart meer vreugde, dan zij in hun koren en wijn"?

Ook als je op de vlucht bent. Als je huis onder water komt te staan.

Als je ziek bent.

Als je ouder wordt.

Als je sterven gaat.

Is God dan iemand voor u?

Een Vader waar je bij terecht kunt met je klacht. Je verdriet. Je verlangen naar geluk. Je houvast.

We weten niet hoe het dit jaar zal gaan. Met onze wereld, ons land. Mijn leven.

Veel weten we niet.

Maar we weten wel wie God voor ons wil zijn. We weten van genade. We kennen Jezus. En daarom weten we dat er een weg door deze wereld loopt, een weg dwars door de dood naar nieuw leven. Zijn aangezicht schijnt over ons leven. Jouw geluk is geborgen in Hem.

Deze vraag blijft over: Durf je het ook aan met Hem?

Amen.